

הגהות הב"ח

(א) דש"ה ד"ה שמי הלחם וכו' ג"ל ילפינן מהוהו ודורס ממולואים: (ב) ד"ה שלמי יחיד וכו' צוקרא הס"ד וסח"כ מ"ה ותנוסה וג"כ זה פירש' על שלמי ציבור וס"ל:

בזמן תנופה והגשה ומגין שהתנופה
 יקודם דכתיב בזמנח סוטה והינך את
 ההמנחה לפני ה' והדר והקריב אותה
 אלא המזבח (מחדד ה) : מנחה העומר
 וקנאות. כתיב זה תנופה ל' ולעיל
 [פ] : יפנין לכו הגשה : שלשה מיני.
 שלמי יחיד ושלמי יציור דהן ככשי
 עשרת ואשם מזורע טעוין בין
 משלשין שלשה מלות ו' : ששים. מלות
 שלשה יש בכל מין ואין השלשי שלמי
 הכהן לדאין שכל מין אלה ששים : שני
 יחיד. כתיב זהו סמיכה צורקא [א] [ב]
 ותנופה שחוטין [כתיב צפ' [ו] [ז] כחיה
 ושוק שלהן ו' : חס [שלמי] צור.
 טעוין שחוטין חס בפרשת אומר
 [שחוטין] דגמרי' (לש) משלמי יחיד אכל
 סמיכה לא דמפרש בגמרא [כס] : אשם
 מזורע. כתיב זיה תנופה חיים דכתיב
 והינך אותם בזאת הסיה מורת ויקרא
 [ז] וסמיכה גמרנין לכל קריבתו היחד
 יחד אף חסות יחידים [ח] : אכל ל' [ז]

והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן
והניף. ושמע והניף אהלו לחודיה
קאי: ידמו יחד. שתיכל כהאד ויחוד
ויניף כל יחד. לעזמו לקיים מה
שנאמר ואת לוג השמן והניף: ט"ל
הטובה. לדשא דהוי ליה למכתב
והניף אותם: ג פני ה' בצורה. כלומר
אפילו בצורה קריין ביה לפני ה':
האמרים. בהקומן רבה (לעיל יט.) גבי
הגשה המנהג לפני ה' דהיינו ממעריב:
ו"מ מנחה דאקרי טעאם. דמבי
(ויקרא ו) קדש קדשים היא כמלאה
וטעאם טעונה יסוד. דמבי זה (סס)
ואת כל היס' שפוך אל יסוד וגו':
וקרן מורחם דרומים לא הוה לה
יסוד. דלמאריין בנס' מדות (דף
לז:) היסוד היה מהלך על פני כל
אוכל דרום אמה אחת דהיינו ה'
יסוד ובמזרח אמה אחת דהיינו ה'
שאל היה היסוד לכל רוח מזרחית
מזרחית פשונית ולרוח דרומית
אחת לזד מערבי נתנא שאין יסוד לק
דלמאריין בהקומן [דרבה] (לעיל יט.) הלכ

מרבח אני שאר מנחת שבאות בגלל עצמן
ומוציא אני מנחת נסכים שאינה באה בגלל
עצמה והלא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח
באות בגלל עצמן יכול יהו מעונות הגשה
ת"ל והגיש^א היא מיבעי ליה לגופה
שמעונה הגשה מן והגיש והגישא ומה ראית
לרבות שאר מנחות והלוציא מנחת כהנים
ולמנות כהן משיח מרבח אני שאר מנחת
שיש מהן לאישים ובאות בגלל עצמן ויש
מהן לכהנים ומוציא אני שתי הלחם ולחם
הפנים שאין מהן לאישים ומנחת נסכים
שאינה באה בגלל עצמה ומנחת כהנים ומנחת
כהן משיח שאין מהן לכהנים והרים יכול
בבבלי ת"ל^ב והרים ממנו בקומצו^ג מה הרמה
האמור להלן בקומצו אף הרמה האמור כאן
בקומצו: **מתני'** אלו של מעונות תנופה ואין
מעונות הגשה^ד שכן של מצורע ואשמו
והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב
ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן אחד
אנשים ואחד יִנשים בישראל ולא באחרים
^השתי הלחם ושני כבשי עצרת^ו כיצד הוא
עושה נותן שתי הלחם על גבי שני כבשים
וימניח שתי ידיו למטה מוליך ומביא מעלה
ומוריד שנאמר^ז אשר הונף ואשר הורם
תנופה היתה במזרח^ח והגשה במערב
^טתנופות קודמות להגשות^י מנחת העומר
ומנחת קנאות מעונות הגשה ותנופה לחם
הפנים^{יא} ומנחת נסכים אין מעונות לא הגשה
ולא תנופה ר"ש אומר ג' מינין מעונין ג' מצות
שתיים בכל אחת ואחת^{יב} ושלישית אין בהן
ואלו הן זבחי שלמי יחיד וזבחי שלמי ציבור
ואשם מצורע^{יג} וזבחי שלמי יחיד מעונין סמיכה
חיים^{יד} ותנופה שחוטין ואין בהן תנופה חיים
וזבחי שלמי ציבור תנופה חיים
ושחוטין^{טו} [ואין בהם סמיכה] ואשם מצורע
מעון^{טז} סמיכה ותנופה חי ואין בו תנופה שחוט;
גמ' ת"ר^{יז} והקריב אותו לאשם ואת לוג
השמן והניף אותם תנופה מלמד שטעונין
תנופה כאחד ומנין^{יח} שאם הניף זה בעצמו וזה
בעצמו יצא ת"ל והקריב אותו לאשם^{יט} והניף
יכול יניף ויחזיר ויניף ת"ל תנופה ולא תנופות
^כלפני ה' במזרח וזה אמר^{כא} לפני ה' יכול
במזרח אמרי ה"מ מנחה דאקרי שחאת
תנופה מעונה יסוד וקורן דרומית מדרחית לא
היה לו יסוד אבל הכא לפני ה' קרינא ביה:
והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב:
מאי רבי אליעזר בן יעקב^{כב} דתניא^{כג} ולקח
הכהן^{כד} צלימד על הבכורים שטעונין תנופה
דברי רבי אליעזר בן יעקב מאי טעמא
דראב"י^{כה} גמר יד יד משלמים כתיב הכא ולקח
הכהן הטנא מידך וכתיב התם^{כו} ידיו תביאנה
מה

[illegible][illegible][illegible]

וַיִּקְרָא יְהוָה
4. וְלִקְחָם הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי מִיָּד
הַנְּחִיחוּ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְיָ
אֱלֹהֵיהֶם:
5. וַיְדֹוּ תְּבִיאֵינָה אֶת אֲשֵׁי
הַחֹלֶב עַל הַחֹזֶה
בִּיאֲנֹו אֶת הַחֹזֶה לְהִתֵּן
אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ:
וַיִּתְּנֵם

[illegible]